

תוספת מס' 1

על העיתון הרשמי גליון מיוחד מס' 1525 מיום 30 בספטמבר, 1946.

פקודת חופים (תיקון מס' 2),

מס' 51 לשנת 1946.

פקודה הבאה לתקן את פקודת החופים.

חוק יחקק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצחו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—
1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת החופים (תיקון מס' 2), 1946, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת החופים, שתיקרא להלן „הפקודה העיקרית“.

שם קצר.
פרק קי"ד.

2. סעיף 13א של הפקודה העיקרית יופקע, ובמקומו יבוא הסעיף הבא:—

הפקעת סעיף 13א
של הפקודה העיקרית
והחלתו באחר.

13א—(1) מקום שטבעה אנייה כל־שהיא, או עלתה על שרטון או נעובה, בחוף כל־שהוא בפלשתינה (א"י), באופן שהיא מהווה, או עלולה להוות — לדעתה של רשות החופים — מכשול או סכנה לניווט או מכשול בשימוש בחוף, רשאית רשות החופים —

„בכוחותיה של רשות
החופים ביחס
לאניות מסוימות.

(א) למסור לבעליה של אותה אנייה הודעה, בצורה ובאופן שנקבעו, שיעלה, יסלק או ישמיד אותה אנייה במשך אותו זמן ובאותו אופן, שיהיו עשויים להינקב באותה הודעה, ומשנמסרה הודעה כזאת, ימלא הבעל אחר דרישותיה של ההודעה, על חשבונו הוא עצמו; וכן

(ב) (1) מקום שחדל בעליה של אותה אנייה מלמלא אחר דרישה כל־שהיא מדרישותיה של הודעה, שנמסרה לפי פסקה (א) של סעיף־קטן זה; או

(2) מקום אשר — לדעתה של רשות החופים — מן ההכרח או מן התועלת להעלות, לסלק או להשמיד אותה אנייה לפני תום הזמן הנקוב באותה הודעה,

לקנות אחיזה באותה אנייה, ולהעלותה, לסלקה או להשמידה; וכן

(ג) להאיר אותה אנייה או לסמנה במצופים עד להעלאתה, סילוקה או השמדתה.

(2) מקום שהשתמשה רשות החופים בכוחות — כולם או מקצתם — שהוענקו לה בסעיף־קטן (1), רשאית היא —

(א) להיפרע מבעליה של האנייה, שנוכרה באותו סעיף־קטן, את כל הוצאות, שעמדה בהן מתוך שימוש באותם כוחות; או

(ב) למכור את האנייה האמורה, באותו אופן שתחשבנו, נכון, וכן —

(1) מקום שדמי־פדיונה של אותה מכירה עולים על ההוצאות שעמדה בהן מתוך שימוש באותם כוחות — תעכב בידה מתוך אותם דמי־פדיון את סכומן של אותן הוצאות, ותחזיק בעודף כפקדון — לטובת האדם הזכאי בהם; או